

Neden Şiir

– Derin Mavi · 22 Mayıs 2014

Geçenlerde bir arkadaşımın ziyaretine gitmiştim. Masada duran bir Edebiyat Dergisi ilişti gözüme.Kapak,isim,vs.al benili bir dergiydi. Biraz da bu konudaki önyargımdan kurtulmak adına ,alıp okumak istedim. Ama o boyalı, süslü, bir gelin edasıyla süzülen, görenleri al oku diye çağıran cânım derginin içinden yalnızca iki şiir, hem gönlümü ,hem gözümü doyardı. Bir yandan sevindim ,en azın... dan iki şiir bulabilmişim (çoğu dergide hiç bulamıyorum) .Bir yandan üzüldüm yine şiir adına ..

Maalesef şiir yarışmalarına dönüp bakıyorum ,al gülüm ver gülüm hesabı. Kazananı zaten baştan belli.. Basılı yayımlara bakıyorum körler sağrlar muhabbeti ,yandaş teorisi.. Velhasıl duruma bakılırsa 1950'den beri önünü göremeyen şiir daha uzun yıllar olduğu yerde durmaya devam edecek ve Edebiyatın üvey evladı olarak varlığını sürdürecekt.

Neden şiir sorusuna bu da bir cevap kabul edilebilir belki .Çünkü bu sorunun cevabı, kişilerin şiir anlayışı ve beklentisiyle doğru orantılıdır. Dolayısıyla da yaklaşımıyla. Evet, şiir etkili bir iletişim aracıdır. Kimine göre konuşmak ,anlatmak ihtiyacı ve ifade biçimi, kimine göre alkışlanmak ,duygusal tatmin sağlamak aracı, kimine göre tamamen rant sağlamak amacıyla ,yan yana ,alt alta dizilen kelimeler yığını...Uzayıp gider bu teori...

Peki şiir bu mu ?

Octavia Paz," Şiir üzerimizdeki örtüyü kaldırıp ,bize ne olduğumuzu gösterir " der.

Evet ; şiirin soluklandığı yerde büyüyen nefesin izahı, şiirin nedenselliği ile ölçülemez. Şiir ; şairin ruhunda çoğalan duyguların bir çağlayandan dökülmesidir.. Ve her şairin kendi dilini keşfidir. Ve bu keşif sırasında, şiiri nicel ve nitel değerlendirmelere tabi tutmak ,yine şiire haksızlıktır.

İyi bir şiir ,önce şairini ,sonra okurunu gerçeğin kıyısında bırakır. O kıyıda gerçeği bulmakta ,bırakıp kaçmakta kendi elimizdedir. Şiir yön gösterir .İşareti doğru okuyup okumamak ,biraz da penceremizin rengiyle alakalıdır.. Şiir, insanın ruhunda fırtınalar koparıyorsa , o ana kadar olan biten her şeyi savuruyorsa ,bir ummana yol veriyor ve hatta ala bora ediyorsa ,şiidir..

Çok şiir okudum bu güne kadar. Kimi kirpiğime battı, gözümü kanatana kadar . Kimi gırtlığımı sıktı, göğsümü daraltana kadar . Ama hepsinde gördüğüm ,öğrendiğim hep aynı şeydi...Alkışlanmaktan uzak ,beğenilmek kaygısında olmayan ,yalnızca Edebiyat adına, edeple ,etik ve estetikle yazılmış olmalarıydı.

Ben sana hayran

Sen cama tırman

Tarzı şiirimsiler, varsın hangi mecmuanın arşivini süslerse süslesinler, hangi yarışmanın alkışlarını kaparsa kapsınlar, okurun duygusuna ulaşamazlar.

Şiir; hem تنها bir sokağın ilk adımıdır, hem de alabildiğince kalabalık bir şehir meydanı. Şiir ; yananlar ve kendini yakanlardan çok uzak bir yanış biçimidir.

Şimdi soruyorum size ,bir yangının ortasında çıplak ayakla gezinenler ; NEDEN ŞİİR ..?

ŞAH ya da MAT olmadan şiirli günleriniz bol olsun efendim.....